

یک دهه زندگی بایک «به اضافه»

روایت شهرآرا از دختری که ۲۰سالگی اش با رفتن به خانه بخت و ابتلا به اچ‌آی‌وی همراه شد!

الهام مهدیزاده
e.mahdizadeh@shahraranews.ir

مریم مثل مجری‌های سر صبح رادیو، پرانرژی و شاد، تلفن را جواب می‌دهد. با خنده می‌گوید: «چی فکر کردید؟! ما اینیم، دختری دهه ۷۰ رو دست کم نگیرید.» این انرژی دختری است که بیست‌سالگی‌اش را متفاوت با دیگر دخترها شروع کرده؛ یک زندگی به اضافه اچ‌آی‌وی. صدای گرمش به شروع گفت‌وگویمان انشروی عجیبی می‌دهد: «خیلی ممنون که سراغ بچه‌های اچ‌آی‌وی اومدید. نمی‌دونم کسی که حرف‌های منو می‌خونه اچ‌آی‌وی مثیته یا نه، اما دوست دارم بعد خواندن حرف‌هام بدونم که زندگی خیلی قشنگه. نفس‌هایی که راحت و بدون دردسر می‌شه کشید؛ البته اگه این کروناوی لعنتی بذاره (با خنده). اچ‌آی‌وی مثیته ته خط نیست. من ۱۰سال با اچ‌آی‌وی زندگی کردم و مطمئمن خدا منو خیلی دوست داره و تنهام نمی‌گذاره؛ همین‌طور که توی این ۱۰سال نگذاشته.»

این گزارش با همکاری باشگاه مثبت بهزیستی استان تهیه شده است. باتوجه‌به خواست و تأکید بهزیستی و محرمانه‌بودن اطلاعات این بیماران نزد مراکز بهداشتی و بهزیستی، گفت‌وگو به‌صورت تلفنی انجام شده

و نام‌ها مستعار هستند.

● رخت سفید و پخت سیاه

صحبت‌های مریم درباره اچ‌آی‌وی از ۱۰سال قبل و جشن عروسی شروع می‌شود. مریم نوزده‌ساله بود که با لباس عروس و هزارهزار آرزو همراه میلاد راهی خانه بخت شد. روزهای دونفره مریم و میلاد می‌گذرد و می‌رسد به تابستان ۸۹؛ «خانواده من از آن خانواده‌های معتقد و متدین‌اند. پدر و مادرم همیشه برای کار خیر پیش‌قدم می‌شوند. محال بود روز اهدای خون برسه و خانواده من خون اهدا نکنند. اون‌سال روزاهدای خون که رسید، تصمیم گرفتم من هم خون اهدا کنم. دفعه اول نبود که خون می‌دادم اما اون سال، آخرین باری شد که خون اهدا کردم.» اهدای خون، زندگی مریم را کامل عوض می‌کند. دو روز از اهدای خون مریم نگذشته که از سازمان انتقال خون تماس می‌گیرند و می‌خواهند او به یک‌سی از مراکز انتقال خون مراجعه کند. مریم می‌گوید: وقتی رسیدم، چندتا سؤال ازم پرسیدند؛ مثلاً اینکه آخرین باری که خون دادم کی بوده. بعد از چند تا سؤال گفتند «خانم شما اچ‌آی‌وی مثیث هستید.» گفتیم «مگه ممکنه! حتماً اشتباهی شده.» گفتند «اشتباه نیست و شما مبتلا به اچ‌آی‌وی هستید.» آن روز وقتی برمی‌گشتم به خانه،

بارون می‌اومد، از این بارون‌های رگباری تند که تو تابستون محاله

بیاد. تمام مسیر رو زیر بارون دویدم و گریه کردم.

۳۷
میلیون نفر

براساس آمارهای موجود حدود ۳۷ میلیون نفر در دنیا با اچ‌آی‌وی زندگی می‌کنند.

سن ابتلا به اچ‌آی‌وی درخاورمیانه کاهش یافته و دختران بیشتر گرفتار این بیماری می‌شوند.

۶۰
هزار نفر

از ۶۰هزار مبتلای کشور به ویروس ایدز حدود ۴۰هزار نفر شناسایی شده و حدود ۱۹هزار نفر فوت کرده‌اند.

● من هم اچ‌آی‌وی مثیتم!

سؤالات مریم از خودش زیر باران آن روز که تا رسیدن به خانه ادامه داشته است، بیشتر و بیشتر می‌شود؛ «من که تا پارسال و قبل از رفتن به خونه شوهر خون می‌دادم! چی شده؟ از کجا مبتلا شدم؟ یعنی میلاد... تا رسیدم به خونه، تمام لباس هم‌خیس آب شده بود. میلاد تا من رو دید، شوکه شد و گفت: چی شده؟ این چه سر و وضعیه! اون لحظه‌ای رو که بهش گفتم اچ‌آی‌وی مثیث شدم، به یاد نمی‌آرم. شاید چون دوست نداشتم، از ذهنم پاک شده. از حرف‌های میلاد فقط این جمله‌ش رو یادم نمی‌ره؛ جمله‌ای که من رو آتیش زد؛ گفت: فکر کردم چی شده! خب من اچ‌آی‌وی مثیتم.»

آن روز آخرین روز زندگی مشترک مریم و میلاد بود. مریم همان روزها با خودش تصمیم می‌گیرد که راز مبتلاشدنش از میلاد را تنها برای خودش نگه دارد. او دلیل طلاقش از میلاد را اعتیاد اعلام می‌کند. با این تصمیم، میلاد و مریم از یکدیگر جدا می‌شوند. مریم حالا ۱۰سالگی است با اچ‌آی‌وی مثیث زندگی می‌کند. تنها خبری که از میلاد می‌ترسد، این‌است که او سال ۹۵ و پس از آنکه بیماری‌اش وارد مرحله ایدز شده، فوت کرده است.

● زندگی تادم‌مرگ

وقتی مریم طلاق می‌گیرد، تازه دهه دوم زندگی را شروع کرده است؛ «همه دوستانم سرخوشی‌های بیست‌سالگی رو داشتند اما من با اون‌ها فرق داشتم. ماه‌های اول از همه چیز به‌خصوص دکترها فراری بودم. اون‌قدر دکتر نرفتم که وپروس کم‌کم به بدنم غلبه کرد.»

می‌گوید: ویروس اچ‌آی‌وی رو اگر درمان نکنی، توی خون زیاد می‌شه. ویروس به کلیه و ریه‌های من زد. تب بالا داشتم که هیچ جوره قطع نمی‌شد. بدتر از همه این بود که هیچ‌کس جز خودم دردم رو نمی‌دونست. البته الان هم نمی‌دونند. یادمه اون‌قدر حالم بد بود که هیچ درمناگاهی منو پذیرش نکرد. یک بیمارستان هم که قبول کرد، گفت روی تخت

علامت اچ‌آی‌وی می‌زنیم، من قبول نکردم. رفتم مراکز مشاوره اچ‌آی‌وی. خیلی به من کمک کردند و جدا از دوا و درمان بهم یاد دادند که اگه این بیماری رو درمان کنم، می‌تونم زندگی طبیعی خودم رو داشته باشم.

مریم اکنون شاغل است؛ شاید همانی باشد که ما می‌شناسیم. راز بیماری‌بودنش را خودش می‌داند و بس. می‌گوید از نگاه‌های مردم می‌ترسد. اگر بگوید دیابت داره، هیچ اتفاقی نمی‌افتد، اما اگر بگوید اچ‌آی‌وی مثیث است، نگاه‌های اطرافیان‌شان فرق می‌کند و شاید به‌خاطر بیماری قضاوتش کنند.

یک کارشناس مسئول: «برچسب» را از روی بیماران اچ.آی.وی بردارید

به گفته او از این تعداد بیمار مبتلا به اچ‌آی‌وی مثیث، تاکنون ۲۵۰بیمار به‌دلیل رسیدن به مرحله ایدز فوت کرده‌اند. البته با درمان‌های جدید، فوت افراد کمتر روی می‌دهد، مگر اینکه افراد درمان نشوند یا با مقاومت‌های دارویی روبه‌رو شوند. نکته دیگر آمار حسین‌پور به افرادی اشاره دارد که به مراکز مشاوره مراجعه نمی‌کنند. او می‌گوید: حدود ۱۰۰نفر از افرادی که با اچ‌آی‌وی زندگی می‌کنند، بیشتر به‌دلیل قضاوت

حسین‌پور تا قبل از کرونا و در تمام روزهای کاری‌اش به‌عنوان مسئول پیشگیری از هپاتیت و ایدز دانشگاه علوم پزشکی با این بیماران به صورت مستمر دیدار داشته و در زمان مسئولیت درمان بیماران، گاه حتی پانسمانشان را عوض کرده است، آن‌هم بدون ترس و وحشت از ابتلا.

حسین‌پور همچنین به آمار ۷۰۰نفری تعداد مبتلایان به اچ‌آی‌وی مثیث در زیرمجموعه دانشگاه علوم پزشکی مشهد اشاره می‌کند.

«اگر برچسب نباشد، رشد زیرزمینی نداریم. اگر برچسب نباشد، بیماران اچ‌آی‌وی مثیث هم مثل بقیه بیماران، کار درمان خود را پیگیری می‌کنند و شب و روز خود را مثل همه پشت سر می‌گذارند. با خوشی‌های زندگی می‌خندند. ازدواج می‌کنند و حتی دارای فرزند می‌شوند. این‌ها همه وقتی اتفاق می‌افتد که برچسب و قضاوتی نباشد.»

همه ۵۳۵قبحه گفت‌وگوی ما با علی حسین‌پور، کارشناس مسئول پیشگیری از ایدز و هپاتیت دانشگاه علوم پزشکی مشهد، در دو عبارت «برداشتن برچسب» و «قضاوت نکردن» بیماران اچ‌آی‌وی خلاصه می‌شود.

با ما در ارتباط باشید

info@shahrara.com
۰۳۰۰۰۷۲۸۹
۰۹۱۵۴۲۹۴۵۸۰
پیام رسان
۰۵۱-۳۷۲۸۸۸۸۱-۵
تلفن

شهرداری

● ۰۹۱۵...۰۵۲۱ عوارض شهرداری خانه‌ها به بخش خصوصی واگذار شده است. از آن زمان دیگر قبض سالانه برای خانه‌ها صادر نمی‌شود، اما پس از چندماه که صاحب خانه سروکارش مثلاً برای فروش آن به شهرداری می‌افتد، به آن دیرکرد و... اضافه شده و از صاحب منزل اخذ می‌شود. به این کار چه می‌گویند؟ زنگی و کسب در آمد؟

بازنشستگان و تأمین اجتماعی

● **مجتبی پورمحمدی** حقوق بازنشستگان نباید ارتباطی به شاغلین داشته باشد؛ زیرا دولت موظف است طبق تورم و دیگر متغیرهای روز، مستمری بازنشستگی را از طریق سازمان تأمین اجتماعی پرداخت کند، مگر خود سازمان کم سرمایه دارد؟ منتها دولت هر جاکم می‌آورد، دست در جیب کارگران می‌کند و از سرمایه آن‌ها برمی‌دارد. این چه عدالتی است!

شهروند افزایش حقوق بازنشستگان تأمین اجتماعی را از افزایش حقوق کارگران جدا کنید. ما که نمی‌توانیم همه‌اش شاهد جنگ کارفرمایان و نمایندگان کارگری باشیم. تا وقتی بزرگ‌ترین کارفرما خود دولت باشد، جلسات همفکری به نتیجه نمی‌رسد و برای بازنشستگان تأمین اجتماعی جز بیماری فشارخون هیچ دستاوردی ندارد.

شهروند چرا سازمان تأمین اجتماعی نظارتی بر کارکنان خود ندارد؟ چرا در دو سال اخیر، حقوق بعضی افسران بی‌رویه اضافه می‌شود؟ مگر بازرسان شمانمی‌بینند؟ چرا وقتی چند ماه حق بیمه از طرف کارفرما ریخته نشده، دفترچه‌های بعضی هادر شمه‌های شما تمدید می‌شود و کارگر هم فکر می‌کند حق بیمه رد می‌شود؟ **شهروند** مسئول محترم که برای حمایت از زن سرپرست خانوار، با زن مجرد، حق بیمه کمتر می‌گیرید یا زودتر از موعد بازنشسته‌اش می‌کنید و مستمری بهشان می‌دهید، برای حمایت از این قشر باید از کمیت‌امداد یا بهزیستی کمک بگیرید، نه اینکه با بی‌برنامگی خودتان بازنشستگی کارگران بیچاره را به چالش بکشید.افزایش سن بازنشستگی، دیگر چه مقول‌های است! کارگر از سن ۵۰به بالا توار کان دارد؟ خودتان دو روز کارگری کنید، از خستگی می‌میرید و از این گونه قوانین وضع نمی‌کنید!

سازمان ترافیک

● **ستوده** شهرداری چندتا خط‌کشی عابر پیاده اطراف حرم مطهر و بولوار طبرسی اول انجام نمی‌دهد. اعلام می‌کند تا سال دیگر اعتبار نداریم.

گروسی خروجی مسیر ویژه اتوبوس جلو باغ‌ملی دارای ایراد هندسی و ترافیکی است و اتوبوس‌ها هنگام خروج از آن باید به‌طور کامل وارد خیابان اصلی بشوند، بعد ادامه مسیر بدهند که هم ترافیک‌زن است و هم خطر تصادف وجود دارد. با جابه‌جایی سه‌ده رخت می‌شود اشکال لاین را برطرف و ایمن‌سازی کرد.

● ۰۹۱۵...۷۰۴ با ساکن ویزر گذشته محله خواجهربع و بولوار بهمن هستیم. فکری به حال ما ساکنان کنید. از ترافیک بولوار بهمن خسته و دیوانه شده‌ایم؛ مخصوصاً آمد و شد ماشین‌های سنگین.

مرمت پیاده رو ابوطالب تا دو هفته آینده

شهروند وضعیت نامناسب پیاده رو بین ابوطالب ۱۸ و ۲۰. **شهرداری منطقه ۱۲** تا هفته آینده مرمت خواهد شد.

مرمت پیاده رو جلو خانه برعهده مالکان است

شهروند پیاده‌رو خیابان مفتح ۱۴ که نزدیک بیمارستان هاشمی‌نژاد است محل رفت‌وآمد بیماران و افراد مسن با ویلچر است. وضعیت آن باعث ناراحتی کسبه و بیماران شده است. از شهرداری منطقه خواشمندم فکری برای اینجا بکنند. **شهرداری منطقه ۱۴** مرمت پیاده‌روهای فرعی در دستور کار و جزو اولویت‌های شهرداری نیست، لذا با توجه به وسعت زیاد این معابر باید خود مالکین نسبت به مرمت پیاده‌رو مقابل ملک‌شان اقدام کنند.

مردم زباله را در وقت خودش روبروی منزل بگذارند

شهروند درختان شده‌اند جای گذاشتن زباله. اینجا هاشمیه است قبل از چهار راه فکوری. باید شهرداری باکس‌ها را در مناطق پر جمعیت بگذارد!

شهرداری منطقه ۱۹ به منظور داشتن شهری پاک و براساس یخشنامه جمع‌آوری پسماند، شهروندان ارجمند باید زباله‌های خود را ساعت ۲۱ در مقابل منازل قرار دهند تا عوامل شهرداری نسبت به جمع‌آوری مطلوب آن در ساعت مقرر اقدام کنند. مخازن گالوانیزه در معابر برای جمع‌آوری سرجاروب و خال‌روبه ناشی از رفت و روب معابر توسط پاکبانان محترم جانمایی شده است و برای زباله‌های خانگی نیست.

روزنامه
شهرامشید
وزندگی

۳شنبه
۱۱ آذر ۱۳۹۹
۱۹ دیماه ۱۳۹۹

SHAHRARANEWS.IR

۰۳

جامعه

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳

۰۳</